

## Oktatási adatok, 2010/2011

### A tartalomról

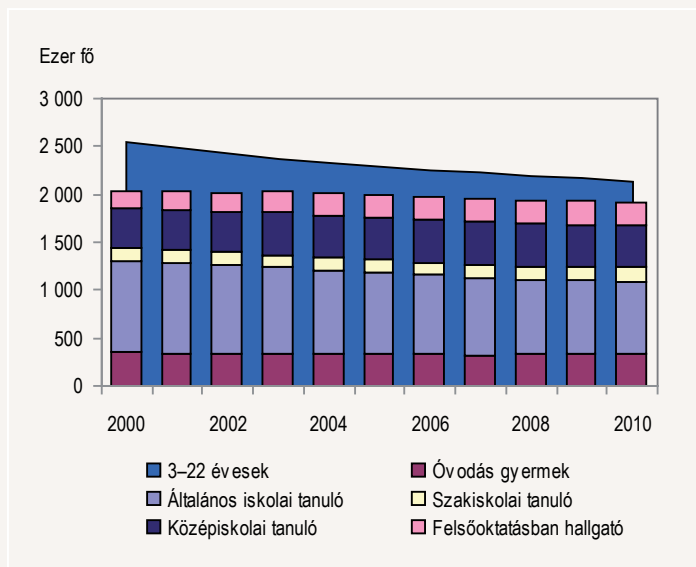
- 1 A nappali képzések főbb adatai
- 3 Intézményhálózat, pedagógusok, finanszírozás
- 4 Felnőttoktatás

### A nappali képzések főbb adatai

A 2010/2011-es tanévben Magyarországon 338 ezer gyermek részesül óvodai nevelésben. Az általános iskolai oktatás nappali képzésein 757, a középfokú oktatásban 578 – ezen belül szakiskolában 139, középiskolában 439 –, a felsőoktatási intézményekben pedig további 241 ezren tanulnak.

### Az óvodás gyermekek és a tanulók számának alakulása a nappali képzésben 2000–2010

1. ábra



A tanulók számának alakulása oktatási szintenként és iskolatípusonként eltérő. Az **óvodába** beiratottak száma – a 2007. évi visszaesést követően – a 3–6 évesek létszámának emelkedéséből is adódóan, tovább nőtt, így a jelenlegi tanévben több mint 338 ezer gyermek jár óvodába, csaknem 10 ezer fővel többen, mint egy évvel korábban. 2010-ben egy óvodai gyermekcsoportra átlagosan 23 gyermek jutott, a mutató értéke kicsit magasabb az elmúlt években tapasztaltnál. Ugyanakkor jelentős különbségek tapasztalhatóak régióként és a települések nagysága szerint. Országos átlagban az összes óvodai csoport 34%-a működött viszonylag magas (25 fősnél nagyobb) létszámmal. Észak-Alföldön és Észak-Magyarországon 37%-ot meghaladó, míg mindössze két régióban – Dél-Alföldön és Közép-

Dunántúlon – 30% alatti a zsúfolt csoportok aránya. A 10–25 ezer fős településeken nagyon rossz az ellátottság, a csoportok csaknem 40%-ába több mint 25 gyermek járt.

A 2010/2011. tanévben 118 egységes óvodai-bölcsődei csoport indult azokon a településeken, ahol a gyermekek alacsony száma miatt nem tartható fenn önálló bölcsőde. Annak ellenére, hogy a tavalyi kezdéshez képest közel felére csökkent a csoportok száma, majdnem 500 óvodáskorúnál fiatalabb gyermeknek adnak helyet. Az 50%-kal megnőtt létszámmal 187 főfoglalkozású óvodapedagógus, 101 dajka és 95 gondozó látja el. Az alacsony létszám valószínűsíti, hogy a szigorú előírások miatt csak kevés helyen éltek ezzel a lehetőséggel, holott az 500 fő alatti települések között – elsősorban Dél-Dunántúl megyéiben – egyre növekvő a bölcsődével, óvodával nem rendelkezők száma (2009-ben 842 település).

A 2010/2011. tanévben 180 feladat-ellátási helyen több mint 4 ezer gyermek korai fejlesztésével 670 főfoglalkozású pedagógus foglalkozik, biztosítva a 0–6 éves korú, különböző mértékben megkésett vagy eltérő fejlődésű gyermekek komplex ellátását.

Az **általános iskolai** tanulók létszáma – az érintett korosztály folyamatos apadásából következően – ismét jelentősen csökkent: jelenleg a nappali oktatásban 757 ezren tanulnak, 17 ezerrel kevesebben, mint az előző tanévben. Az egy osztályra (20), illetve az egy pedagógusra (10) jutó tanulók száma gyakorlatilag évek óta változatlan.

A sajátos nevelési igényű (SNI) gyermekek száma a tavalyival csaknem megegyező, együttesen 52 ezer fő, országosan az összes tanuló 6,9%-a. A dél-alföldi régióban az átlagot 3 százalékponttal meghaladó az SNI-tanulók hányada, de a nyugat- és dél-dunántúli területeken is jelentősen magasabb a mutató értéke, a legalacsonyabb (5,4%) Közép-Magyarországon. Településnagyság szerint meglehetősen kiegyenlített képet kapunk, ugyanakkor a nemek szerint meglévő jelentős különbségek továbbra is megmaradtak, több mint 3 százalékponttal magasabb a fiúk között az SNI-tanulók aránya. Az oktatáspolitikai célkitűzéseknek megfelelően a SNI-tanulók egyre növekvő hányada, 2010-ben országosan több mint 62%-a tanul integrált formában.

Az általános iskolai napközis tanulók aránya a korábbi évek csökkenése után 2007 óta emelkedik, 2010-ben országosan az alsó tagozatosok 79%-a járt napközibe, vagy iskolaotthonos osztályba. Közép-Magyarországon és Dél-Dunántúlon a kisiskolások több mint négyötöde vett részt a délutáni foglalkozásokon, ezzel szemben Észak-Magyarországon alig haladta meg a kétharmadot ez az arány.

A 6, illetve 8 évfolyamos gimnáziumok 5–8. évfolyamain 26 ezren tanulnak, hasonlóan az előző évekhez. A fiatal népesség létszámcsökkenése ebben az iskolatípusban alig érezhető.

Az általános iskolai tanulók számának apadása ellenére 2010-ben a 8. évfolyamot sikeresen befejezettek száma közel ezer fővel meghaladta a 2009-ben végzetek létszámát. A 107 ezer nappali képzésben végzett közül szinte mindenki folytatta tanulmányait valamilyen középfokú oktatási intézményben.

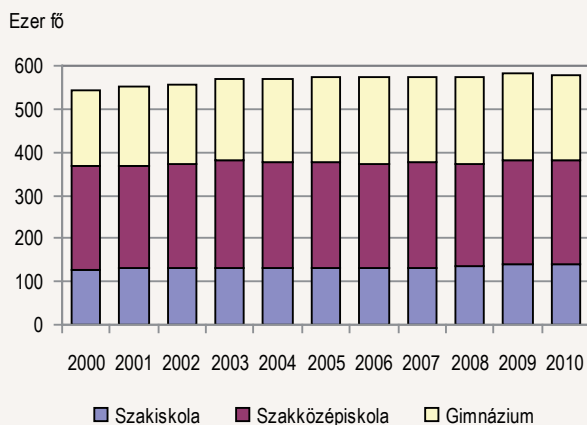
A kedvezőtlen demográfiai tendenciákat már a képzési idő meghosszabbodása sem ellensúlyozza, a **középfokú oktatás** nappali rendszerű képzéseiben részt vevő tanulók száma is visszaesést mutat: a 2010/2011. tanévben 578 ezren – 3,5 ezerrel kevesebben – iratkoztak be, mint az előzőben.

A tanulók 24%-a (139 ezer fő) érettségét nem adó szakiskolákban, 42%-a (240 ezer fő) szakközépiskolákban, 34%-a (199 ezer fő) gimnáziumokban folytatja tanulmányait. Ez a megoszlás az elmúlt 4–5 évben változást mutat, megfordulni látszik az a kilencvenes évek elejétől tartó tendencia, amely az érettségit nyújtó középiskolai képzések térnyerését eredményezte. Az előző tanévhez képest a szakiskolák tanulóiinak száma kis mértékben emelkedett (600 fő), azonban mind a szakközépiskolai, mind a gimnáziumi létszám csökkent, összesen 4 ezer fővel tanulnak kevesebben a középiskolákban.

A nemek szerinti különbségek az utóbbi években nem változtak: a lányok 82, a fiúk 70%-a az érettségit nyújtó középiskolákat részesíti előnyben a szakiskolákkal szemben. Az iskolatípusok közötti különbségek nem tűntek el teljesen: a gimnáziumokban továbbra is a lányok (58%-ban), a szakiskolákban a fiúk (63%-ban) tanulnak jelentős többségben, míg a szakközépiskolákban a legkiegyenlítettebb a nemek megoszlása (52–48 a fiú-lány arány).

2. ábra

### A középfokú oktatás nappali képzésin tanulók számának alakulása, 2000-2010



A 2010/2011-es tanévben a szakmai képzést nyújtó intézmények (szakiskolák, szakközépiskolák) szakképző évfolyamain a nappali oktatásban 151 ezer fő tanul, csaknem 8,5 ezerrel több az előző tanévinél. (A jelentősebb növekedés a tavalyival ellentétben most a szakiskolai szakképzésben jelentkezett.)

A középiskolai nyelvi előkészítő évfolyamok általánossá válása nyomán 2008-ban a nappali képzésben érettségit szerettek száma átmenetileg közel 10 ezer fővel visszaesett. 2010-ben – a tavalyi évhez hasonlóan – mintegy 78 ezer fiatal maturált fele-fele arányban gimnáziumban, illetve szakközépiskolában. Ugyanebben az évben több mint 45 ezren tettek sikeresen szakmai vizsgát, 22 ezren szakiskolában, 23 ezren szakközépiskolában.

Az elmúlt évben a közoktatás valamennyi szintjén nőtt mind a **hátrányos helyzetű** (HH), mind a **halmozottan hátrányos helyzetű**<sup>1</sup> (HHH) gyermekek száma és aránya, emellett a területi aránytalanságok sem csökkentek. Az óvodákban a HH-arány 2009-ben 29, 2010-ben 31%, az általános iskolákban 33 és 36%; a szakiskolákban 29 és 31%; a gimnáziumokban 8 és 10%; a szakközépiskolákban 14 és 16% volt. A legrosszabb helyzet a két északi régióban (Észak-Alföld és Észak-Magyarország) tapasztalható, e két területen az országos átlagnál 18, illetve 16 százalékponttal magasabb

a mutatók értéke. Ezzel szemben Közép-Magyarországon jelentősen alacsonyabb a veszélyeztetett csoportba tartozók aránya. A települések méretének csökkenésével párhuzamosan nő a veszélyeztetettek hányada: a 3000 fő alatti községekben a legmagasabb, míg az 50 ezres lélekszámot meghaladó városokban a legalacsonyabb a mutató értéke. Ezek a kedvezőtlen változások nem elsősorban a közoktatási rendszer aktuális helyzetére, hanem a társadalmi-gazdasági környezetre, a szociális védelem működésére vezethetők vissza.

Az iskola, az oktatás bizonyos értelemben vett outputját tükrözi a **tanulói teljesítmények**. Az OECD által 1997-ben indított PISA-vizsgálatsorozat<sup>2</sup> azt kutatja, hogyan állnak tagországai e tekintetben és mekkorák a köztük lévő különbségek. A vizsgálat a matematika, a természettudomány és az olvasás-szövegértés területén végzett összehasonlításokat a 15 éves tanulók körében. A 2009. évi felmérés szerint az OECD-országok 15 éves diákjainak 18,8%-a csak alacsony szintű teljesítményt ért el a szövegértés részben. E fiatalok gyakorlatilag funkcionális analfabéták, akik számára alapvető gondot okoz a mindennapi életben előforduló szövegek megértése, értelmezése. Magyarországon a tanulóknak a 18%-a tartozik e kockázati csoportba. A felmérés szerint a természettudományos készségek tekintetében tanulóink 14%-a csak rendkívül hiányos ismeretekkel rendelkezik, illetve korlátozottan tudta azokat alkalmazni, matematikából pedig 22%-uk csak könnyen érthető kérdésekre tudott válaszolni. A PISA 2009-vizsgálat előzetes eredményei alapján a magyar diákok teljesítményében jelentős javulás mutatkozott a szövegértés terén, míg a matematikai és a természettudományos eredményeik számottevően nem változtak. A felmérés arra is rámutatott, hogy a magyar iskolarendszer továbbra sem sikeres a társadalmi egyenlőtlenségek csökkentésében, nem képes egyenlő esélyeket biztosítani a hátrányosabb családi háttérű tanulók számára. A középfokú intézmények szegregáltak, és az egyes intézmények tanulói-átlagos eredményei ezzel szoros összefüggést mutatnak. Az egyes iskolákban a szülők szocio-ökonomiai helyzete és a diákok képessége viszonylag homogén, míg a különböző iskolák átlagos teljesítménye közötti különbség nagy, tehát az iskolaválasztás a meghatározó<sup>3</sup>.

1. tábla

### A mért legalacsonyabb képességszinten, illetve alatta teljesítő tanulók aránya\*

(%)

Megnevezés	Szövegértés			Matematika			Természettudományok		
	2003	2006	2009	2003	2006	2009	2003	2006	2009
Magyarország	20,5	20,6	17,6	23,0	21,2	22,3	14,8	15,0	14,2
OECD-átlag	19,1	20,1	18,8	21,4	21,3	22,0	17,9	19,3	18,0

\*Forrás: PISA-felmérések.

Az oktatás egyes szintjeiről való kikerülés „kevésbé sikeres” módja az oktatásból, képzésből való kilépés befejezetlenül, vagy alacsony szintű iskolai és szakmai végzettséggel (ún. **korai iskolaelhagyók**). Bár egyöntetűen kiemelt cél a leszakadók számának csökkentése, e tekintetben meglehetősen nagyok a különbségek az Európai Unión belül: az arányok 5 és 35% között szóródnak. Magyarország pozíciója viszonylag kedvező: 2009-ben a 18–24 éves férfiak 12, a nők 10%-a tartozott ebbe a kategóriába, és az arányszám 2008 óta 0,5, az elmúlt három évben összességében 1,4 százalékponttal csökkent. A régiókat tekintve is jelentős területi

<sup>1</sup> **Hátrányos helyzetű gyermek, tanuló:** az, akit családi körülményei, szociális helyzete miatt rendszeres gyermekvédelmi kedvezményre való jogosultságát a jegyző megállapította; e csoporton belül halmozottan hátrányos helyzetű az a gyermek, az a tanuló, akinek a törvényes felügyeletét ellátó szülője – a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló törvényben szabályozott eljárásban tett önkéntes nyilatkozata szerint – óvodás gyermek esetén a gyermek három éves korában, tanuló esetében a tankötelezettség beállásának időpontjában legfeljebb az iskola nyolcadik évfolyamán folytatott tanulmányait fejezte be sikeresen; halmozottan hátrányos helyzetű az a gyermek, az a tanuló is, akit tartós nevelésbe vettek. (1993. évi LXXIX. törvény a közoktatásról, 121§ (1) 14.).

<sup>2</sup> Programme for International Student Assessment (PISA).

<sup>3</sup> PISA 2006 Összefoglaló jelentés (Oktatási Hivatal).

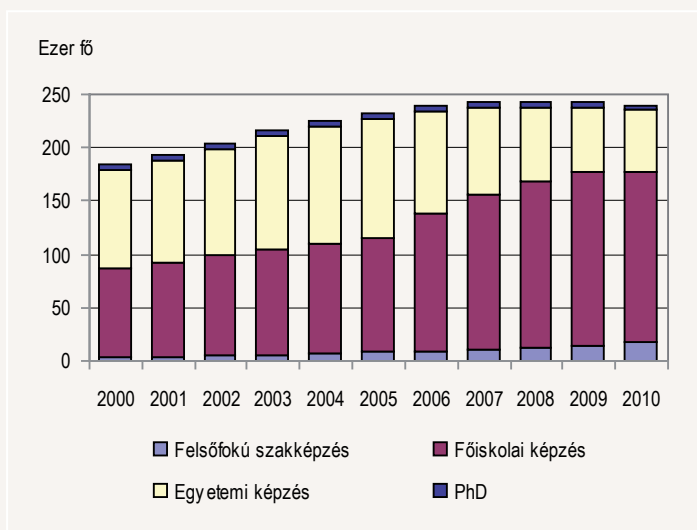
különbségek tapasztalhatók. A legrosszabb helyzetben Észak-Alföld és Észak-Magyarország vannak, az országosnál több mint 3 százalékponttal magasabb volt a lemorzsolódók aránya (közel 15–15%). Közép-Magyarország van a legjobb pozícióban: 7,9%-os mutatója több mint 3 százalékponttal kedvezőbb volt az átlagnál.

Magyarországon a **felsőoktatás** rendszere az elmúlt két évtizedben gyökeresen átalakult. Jelenleg – a kifutó rendszerű egyetemi és főiskolai képzések mellett – a hallgatók felsőfokú alapképzési (BA-/Bsc-), mesterképzési (MA-/Msc-), osztatlan képzéseken és doktori (PhD-, DLA-) programokon vehetnek részt, melyeket felsőfokú szakképzések, illetve szakirányú továbbképzések egészítenek ki.

Az expanzió következtében jelentősen megnőtt a felsőoktatásba való továbbtanulás esélye: míg 1990-ben a jelentkezők alig 36%-a nyert felvételt, addig 2010-re – a pályázók számának folyamatos emelkedése mellett – ez a mutató az alapképzésben elérte a 66, a mesterképzésben a 62, összességében pedig a 65%-ot. Az elmúlt évben a jelentkezők által első helyen megjelölt szakok közül – bár csökkenő arányban – továbbra is a gazdasági a legnépszerűbb (21%), a második helyen a műszaki képzés áll (15%), és közkedveltek a bölcsészettudományi programok is (12%).

3. ábra

**A felsőoktatási intézmények nappali tagozatán tanuló hallgatók számának alakulása, 2000–2010\***



\*2006-tól a főiskolai képzésben szerepelnek a felsőfokú alapképzésben részt vevők, az egyetemi képzésben pedig az osztatlan és a mesterképzésekben részt vevők adatai is.

A hallgatók abszolút számának növekedése az elmúlt három tanévben megállt. Az intézmények nappali tagozatának különböző szintű képzéseire a 2010/2011-es tanévben a tavalyinál 2000 fővel kevesebben, 241 ezren iratkoztak be. Felsőfokú alap-, mester- és osztatlan képzésben 198 ezren, a kifutó egyetemi, főiskolai programokon 20 ezren tanulnak. Ezen túlmenően csaknem 17 ezer hallgató felsőfokú szakképzésben, több mint 5500 fő szakirányú továbbképzésben, illetve doktori programokban folytatja tanulmányait. Nemzetközi összehasonlításban a hallgatók összetételében jelentős különbségek mutatkoznak: Magyarországon a felsőfokú szakképzésben részt vevők aránya – a növekvő létszám ellenére – továbbra is rendkívül alacsony, az egyetemi, főiskolai hallgatók hányada viszont általában magasabb, mint az Európai Unió más tagországaiban.

A nagyrészt ingyenes és kötelező közoktatással ellentétben a felsőoktatás a hallgatók számára forrásigényes, a választási lehetőségek között egyre nagyobb arányban található költségtérítéssel képzési formák. Míg a nappali tagozatosok 74%-ának képzését az állam finanszírozza (ez a részarány folyamatosan csökken), addig az esti-levelező tagozatokon ez az arány 25–30%, a távoktatásban pedig csak az önköltséges típusú lehet igénybe a tanulni szándékozók.

Az 1990-es évek második fele óta tartó szakválasztási tendencia – amely a nappali tagozatos felsőoktatásban a bölcsészettudományi és közgazdasági karokon, továbbá a gazdasági és ügyviteli képzési programok esetében az átlagost jóval meghaladó mértékű létszámnövekedést jeltett – megváltozott. A műszaki szakok presztízse, és ezzel párhuzamosan a hallgatói létszámból való részesedése is emelkedni kezdett. Míg 2009-ben 18 és fél, addig 2010-ben már majdnem 20% volt a részaránya. Ezzel szemben a gazdasági ágazaté 0,6, a humán tudományoké pedig 0,7 százalékponttal esett vissza, 18, illetve 9%-os részesedést eredményezve. Emellett az egészségügyi programok és a társadalomtudományok aránya volt még jelentős (11% körüli).

Az egyetemek és főiskolák nappali tagozatos hallgatói közül 2010-ben 38 ezren szereztek oklevelet, minden korábbi időszakot meghaladó számban és arányban. Az ezredfordulón a 22 éves korosztály 18%-a (30 ezer fő), 2010-ben már 30%-a fejezte be sikeresen felsőfokú tanulmányait.

2. tábla

**A végzetek számának alakulása a nappali oktatásban**

(ezer fő)

Év	A 8. évfolyamot befejezte	Érettségizett	Felsőfokú oklevelet szerzett
2000	121,1 <sup>a)</sup>	72,2 <sup>a)</sup>	29,8
2005	119,6	77,0	32,7
2006	118,2	76,9	29,9
2007	112,4	77,5	29,1
2008	109,7	68,5	29,0
2009	105,8	78,0	35,3
2010	106,6	78,0	38,5

a) Számított adat.

**Intézményhálózat, pedagógusok, finanszírozás**

Az elmúlt évtizedben a közoktatási **feladatellátási helyek** száma – többé-kevésbé követve a tanulók számának alakulását – szintenként eltérően változott. A 2010/2011. tanévben az óvodai és az általános iskolai feladatellátási helyek száma minimálisan csökkent, míg a középfokú intézmények száma nőtt. A felsőoktatásban jelenleg 69 egyetem és főiskola működik – rendkívül elaprózott szervezeti keretek között – mintegy 270 képzési hellyel.

3. tábla

**A feladatellátási helyek, intézmények és pedagógusok száma fenntartók szerint, 2010/2011**

Megnevezés	Állami	Nem állami	Összesen
	fenntartó		
<b>Feladatellátási hely, db</b>			
Óvoda	3 953	405	4 358
Általános iskola	2 934	372	3 306
Szakiskola	510	292	802
Gimnázium	427	449	876
Szakközépiskola	557	382	939
Felsőoktatás	29	40	69
<b>Pedagógus, fő</b>			
Óvoda	28 087	2 272	30 359
Általános iskola	66 780	6 785	73 565
Szakiskola	9 035	1 797	10 832
Gimnázium	12 518	5 774	18 292
Szakközépiskola	16 599	3 230	19 829
Felsőoktatás	17 848	3 647	21 495

Az egyes oktatási feladatokat ellátó intézmények fenntartók szerinti összetétele is erőteljesen differenciált: az óvodák között a nem állami fenntartásúak aránya 9,3%, az általános iskoláknál 11%, a szakiskoláknál 36%, a

gimnáziumoknál 51%, a szakközépiskoláknál 41%, a felsőoktatás terén pedig – főleg a kisebb egyházi főiskolák miatt – 58%.

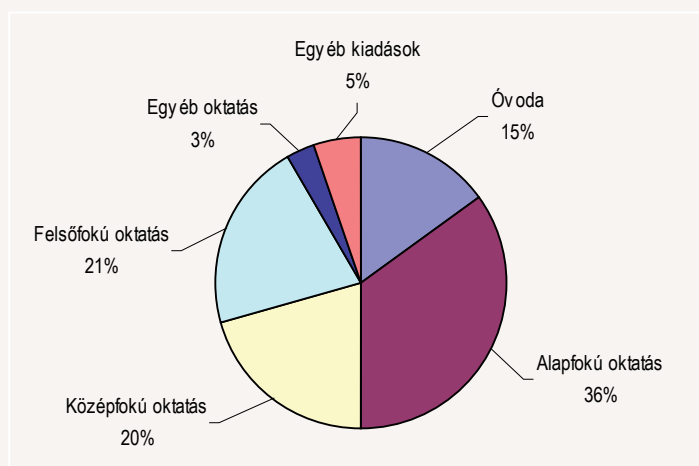
A közoktatási intézményekben dolgozó főfoglalkozású **pedagógusok** száma a 2010/2011. tanévben 153 ezer, az előző tanévvel megegyező. A közoktatásban foglalkoztatottaknak a nemzetgazdaság egészében alkalmazásban állókhöz viszonyított aránya 2010-ben 5,7% volt. A felsőoktatás 21 ezer oktatója közül – az elmúlt évhez hasonló megoszlásban – 16 ezer főt teljes munkaidőben, 1700 főt részmunkaidőben és 3700 főt megbízással foglalkoztattak. Fenntartók szerinti megoszlás kissé más, mint az intézményhálózat esetében: az óvodák és az alapfokú oktatás esetében a pedagógusok 8-9%-a dolgozik nem állami fenntartású szervezetnél; ugyanakkor a középfokú oktatásban az intézményi arányokhoz képest jóval kisebb a nem az állam által foglalkoztatott pedagógusok hányada: a szakiskolákban 17, a gimnáziumokban 32, a szakközépiskolákban pedig 16%. Az alapfokú oktatásban, nevelésben évről évre kevesebb pedagógus dolgozik, ugyanakkor a tanulók számának gyorsabb csökkenése miatt az általános iskolákban egy pedagógusra átlagosan továbbra is csak tíz diák jut. A középfokú oktatásban 2000 után mind a szakiskolákban, mind a középiskolákban a tanulólétszámnál gyorsabban nőtt a foglalkoztatott pedagógusok száma, így az egy pedagógusra jutó tanulólétszám 2006-ra 13, illetve 11 főre csökkent. 2007 óta kismértékben ismét emelkedik ez a mutató. A regionális különbségek megmaradtak: Közép-Magyarországon minden képzési szinten az átlagnál továbbra is kevesebb tanuló jut egy pedagógusra, míg Észak-Magyarországon és Észak-Alföldön ezeknél akár kettővel, az átlagnál pedig eggyel több.

A felsőoktatásban az oktatók számának korábbi emelkedése nem tartott lépést a hallgatókéval, sőt 2004 óta a foglalkoztatottak létszámában csökkenés, illetve stagnálás tapasztalható. (Jelenleg 11 nappali tagozatos hallgató jut egy oktatóra.)

2009-ben az állami költségvetés **oktatási kiadásai** – a felhalmozási kiadásokkal együtt – több mint 1237 milliárd forintot tettek ki, ez a GDP 4,7%-a. Az összeg 71%-át (873 milliárd forintot) a közoktatás (óvoda, alap- és középfokú oktatás), 21%-át (262 milliárd forintot) pedig a felsőfokú oktatás használta fel. A költségvetési kiadások 49%-át személyi juttatások kifizetésére fordították, 6,6%-ot pedig felújításra és felhalmozásra. A költségvetés oktatási kiadásainak szintenkénti megoszlása az előző évhez képest nem változott jelentősen.

4. ábra

#### A költségvetés oktatási kiadásainak megoszlása, 2009



Nemzetközi összehasonlításban Magyarország az Európai Unió tagországai átlagánál valamivel nagyobb hányadot fordít oktatásra, szakképzésre. 2007-ben az EU tagállamaiban az állami oktatási kiadások jellemzően a

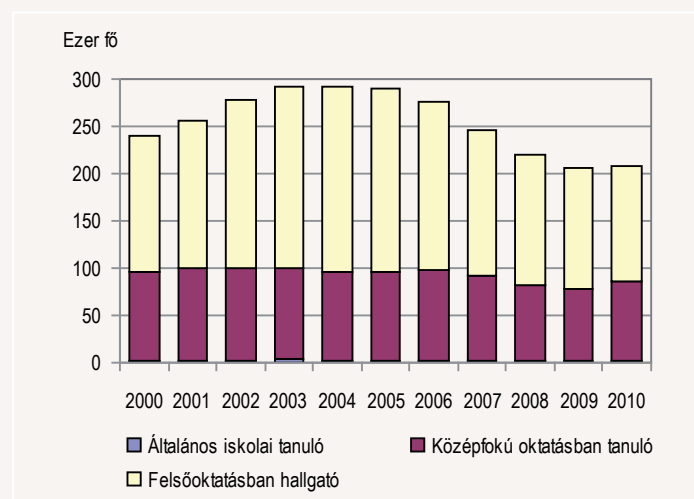
GDP csaknem 5%-át tették ki. Az átlagostól jóval elmaradt Csehországban, Németországban, Olaszországban, Spanyolországban, Romániában, Szlovákiában és Bulgáriában (4,5%-nál kevesebb), kiugróan magas viszont (7% feletti) Dániában és Cipruson. Magyarország 5,2%-os mutatója Portugália és Szlovénia arányszámával közel azonos. (2005 óta a hazai oktatási kiadások GDP-hez viszonyított aránya csökken.)

#### Felnőttoktatás

Az iskolarendszerű oktatásban a nappali programok mellett jelentős szerephez jutnak az ettől eltérő képzési formák: elsősorban a levelező, illetve egyre inkább a távoktatás (együtt: **felnőttoktatás**). Az esti és levelező oktatásban részt vevők száma az alapfokon viszonylag alacsony szinten (2 ezer fő) állandósult, középfokon pedig a kiegészítő képzés felé toldott el. A jelenlegi tanévben a nem nappali rendszerű középfokú képzéseken csaknem 85 ezer fő tanuló, az előző tanévhez képest csaknem 8 ezer fővel többen. A szakiskolai képzéseken közel 1,5 ezer fővel, a középiskolai programokban több mint 6 ezer fővel emelkedett a létszám. 2010-ben a felnőttoktatás keretei között 9,3 ezren tettek sikeres érettségi vizsgát. Az esti, levelező és távoktatási programok a felsőfokú oktatásban továbbra is jelentős szerepet játszanak, bár a hallgatók száma (121 ezer fő) 2010/2011-ben 5,5%-kal kevesebb, mint az előző tanévben. A korábbi dinamikus bővülés 2004-ben megállt, azóta csökken a nem nappali képzéseken részt vevők száma.

5. ábra

#### A tanulók számának alakulása a felnőttoktatásban, 2000–2010



#### További információk, adatok (linkek):

[Táblázatok](#)  
[stADAT-táblák](#)  
[Módszertan](#)

#### Elérhetőségek:

[Mariann.Csernyak@ksh.hu](mailto:Mariann.Csernyak@ksh.hu)  
 Telefon: (+36-1) 345-6844  
[Információs szolgálat](#)  
 Telefon: (+36-1) 345-6789  
[www.ksh.hu](http://www.ksh.hu)